

[Frits Clausen.]

som den højtærede Statsminister ikke maa glemme, at hele hans politiske Udvikling er præget af politiske Ideer og politiske Organisationer, hvis Maal kun var at forlede vort Folk til at fornægte vore nationale Værdier og nationale Forpligtelser.

Den højtærede Statsminister maa ikke glemme, at det er inden for de Partier, der har bragt ham og hans til Magten, og som han har ledet, at man har benyttet Slagsange som: „Fædreland, jeg hader Klangen, Fædreland, jeg føler Trangen til at slette ud dit Navn“ — og alle de andre nationalfornægtende Slagsange og Slagord, som den danske Aflægger af II. Internationale har skabt og udbredt i vort Folk, medens selve den højtærede Statsminister i sin Tid kaldte vor smukke og heroiske Nationalsang „Kong Christian“ for en Slagsbrodersang.

Naar den højtærede Statsminister nu taler saa meget om national Samling og faar Tilslutning fra det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, maa den højtærede Statsminister ikke glemme, at det var under hans Ledelse, at socialdemokratisk Ungdom i Roskilde var med til at rive vort over 700 Aar gamle Samlingsmærke Dannebrog i Snavset og kalde det for et Iskageflag. Det var ligeledes under en socialdemokratisk Ministers Tilstedeværelse, at dette nationale Samlingssymbol paa Koldinghus's gamle Kongeslots Ruin blev taget ned og erstattet med det røde Symbol, der forener det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Bevægelse med den højtærede Statsministers marxistiske Bevægelse og forener disse Bevægelser med lignende Bevægelser i andre Lande rejst mod de nationale Kræfter.

Jeg vil i ganske særlig Grad fremhæve min Indsigelse mod Statsministerens Udtalelser, baade fordi jeg selv er dansk Sønderjyde og aldrig har bekendt mig for andet, og fordi jeg ogsaa her i dette høje Ting repræsenterer danske Sønderjyder, som har valgt mig. Som saadan vil jeg ikke uden Modsigelse tage imod nogen som helst national Irettesættelse eller Vejledning af den højtærede Statsminister, fordi jeg maaske ikke ønsker at give den saakaldte Samlingsregning politisk Tilslutning. Da jeg som ung, glødende Nationalist under Afstemningen i 1920 i mit Hjemland efter bedste Evne var med til Kampen for at faa saa meget oprindelig dansk Jord og dansk Blod med til Danmark, som vi efter historiske Traditioner overhovedet kunde rejse noget Krav paa, da var det den højtærede Statsministers Parti, der saboterede den Grundlovsændring, der skulde bringe Sønderjylland ind under

Danmark, og det var den højtærede Statsminister i egen høje Person, der senere stod frem i de Egne, som vi andre kæmpede for, nede i Slesvig By under Dannevirkes gamle Vold, og forhaanede den danske Nationalfølelse, ligesom den højtærede Statsministers nære Partifælle, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, i samme Tidsperiode ikke veg tilbage for i Flensborg By at hidse Sindene op imod sine egne Landsmænd, som „Grænsevagten“ beskrev det.

Dengang var den højtærede Statsminister og hans Kammerater ikke saa ømfindelige i alt, hvad der kunde skade deres Folks nationale Interesser og heller ikke deres Folks materielle Interesser. Da blev den højtærede Statsminister tværtimod meget alvorligt kompromitteret i den saakaldte Parvus-Affære, hvor Landets alvorlige Nødtilstand blev Vejen til Milliongevinst for denne Emigrantjøde Dr. Helphand. Forbindelser af lignende Art, som ikke paa nogen Maade kan være af national Interesse for Danmark, har i bogstavelig Forstand gaaet som en rød Traad gennem hele Socialdemokratiets Historie, som heller ikke i den senere Tid har været præget udelukkende af nationale danske Interesser. Maa jeg her minde den højtærede Statsminister om, at det var et saa fremtrædende Medlem som det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen, der, medens han var Statsministerens Sekretær, har korresponderet om Muligheden af at sende danske arbejdsløse som frivillige til Spaniens røde Hær, hvad der blev bekendt gennem de Dokumenter, som kom saa ubejlejlighet for Dagen.

Jeg tror, at den højtærede Statsminister og hans Partifæller skal gaa meget stille med Dørene, naar de vil rette Bebrejdelser mod anderledes politisk tænkende ud fra nationale Ansvarlighedsgrunde. Ikke mindst skulde Statsministeren gøre det, naar han fremhæver et Lovkompleks som det foreliggende, som indeholder nogle Enkeltheder, der før har været fremsat fra de Kredse, som den højtærede Statsminister vagt insinuerer skulde handle i andres Interesse end i det danske Folks Interesse.

Jeg skal, eftersom det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch udtalte, at dette Lovforslag, som nu behandles, maa betragtes som en Del af det hele Lovkompleks, tillade mig at knytte nogle enkelte Bemærkninger til de enkelte Lovforslag, idet jeg tager dem i den Nummerfølge, hvori de er omdelt i Tinget.

Vedrørende Lovforslaget om Afgørelse af de mellem visse Organisationer af Arbejdsgivere og Arbejdere bestaaende Uover-